

Arrest

nr. 137 594 van 29 januari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 26 mei 2014 en van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, van dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ROLAND, die *loco* advocaat J. WOLSEY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. DEMUYNCK, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers aanvraag om medische regularisatie op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), werd op 5 oktober 2009 gegrond verklaard, waarna hij en de leden van zijn gezin in het bezit werden gesteld van een tijdelijk verblijfsrecht, voor de laatste keer verlengd met een beslissing van 5 december 2011 voor de duur van 12 maanden.

1.2. Op 21 juni 2012 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing genomen houdende niet verlenging van het BIVR.

1.3. Op 26 mei 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing houdende het opleggen van een inreisverbod. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

1.4. De beslissing tot weigering van verlenging van het BIVR werd door verzoeker aangevochten met een beroep gekend onder het nr. 104 311 en door de Raad vernietigd met het arrest nr. 137 593 van 29 januari 2015.

2. Over de gevolgen van het voormelde vernietigingsarrest

2.1. De vernietiging, *ex tunc*, van de beslissing tot weigering van verlenging van inschrijving in het BIVR brengt verzoeker opnieuw in de verblijfsrechtelijke situatie waarin hij zich bevond vooraleer de vernietigde weigeringsbeslissing werd genomen, met name in het bezit van een A-kaart. Hij kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat hij zich op illegale wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, is het derhalve aangewezen het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet.

2.2. Wat het bestreden inreisverbod betreft, dient erop te worden gewezen dat artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. [...]”

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen : [...]”

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

In het bestreden inreisverbod wordt dienaangaande gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 26.05.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Nu hiervoor is komen vast te staan dat de beslissing tot verwijdering van 26 mei 2014, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, moet worden vernietigd, kan het inreisverbod niet langer staande blijven zodat het evenzeer moeten worden vernietigd, ongeacht of het destijds al dan niet rechtsgeldig opgelegd werd.

2.3. Om deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over het door verzoeker aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Korte debatten

De bestreden beslissingen moeten om de voormelde redenen worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 26 mei 2014 en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, van dezelfde datum, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS